

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร
Good Governance of Local Administrative organization, Amphor Mueng,
Samutsakorn province.

อนันต์ โปธิกุล *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร (2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกัน (3) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 7 ด้าน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Data) โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ฝ่ายการเมือง 18 คน ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างประจำ 37 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ 68 คน และพนักงานจ้างทั่วไป 44 คนขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร รวมทั้งสิ้น 167 คน ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และใช้สถิติอนุมาน (inferential statistics) ในการทดสอบสมมติฐานได้แก่ t-test one-way ANOVA และสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย พบว่าสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติงานหรือตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรบริหารส่วนตำบล ท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครไม่แตกต่างกัน ส่วนตำแหน่งงานที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครแตกต่างกัน 4 คู่ และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 7 ด้านมีความสัมพันธ์กันทุกด้าน โดยค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.793 ถึง 0.396 ระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงถึงระดับต่ำ และมีทิศทางของความสัมพันธ์เป็นทิศทางเดียวกัน

คำสำคัญ: การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กร ความสัมพันธ์ของการบริหารองค์การ

* ผู้อำนวยการสถาบันการศึกษาทางไกลไร่พระมแดนนานาชาติ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
corresponding author (anan_pho@hotmail.com)

ABSTRACT

The objectives of this research are following; (1) to study Good Governance of Local Administrative organization, Tha-sai district, Amphor Mueng, Samutsakorn province. (2) comparison of Good Governance of Local Administrative organization, Tha-sai district, Amphor Mueng, Samutsakorn province with variety of population's status. (3) to finding the relative of Good Governance of Local Administrative organization, Tha-sai district, Amphor Mueng, Samutsakorn province with 7 dimensions.

Researcher methodology is Quantitative Data by using questionnaire and collected data from population who work with Local Administrative organization, Tha-sai district, Amphor Mueng, Samutsakorn province at total amount 167 samples as following; 18 Politicians, 37 Governors or officers, 68 specialists, and part-time staffs. From data analysis, researcher using inferential statistics to assume with these following: t-test, ANOVA and Multiple Correction.

The research result has found that; population who differentiate of status are gender, age, degree, salary and operation or schedule time have the attitude toward Good Governance of Local Administrative organization, Tha-sai district, Amphor Mueng, Samutsakorn province that not much differentiation. The samples who have differentiate in position have the attitude toward differentiate only 4 couples and Good Governance of Local Administrative organization, Tha-sai district, Amphor Mueng, Samutsakorn province have a good relative with 7 dimensions. The ratio(r) is between 0.793 and 0.396, the level of relative is high and low, also the the same way of their attitudes.

Keywords : Good Governance of Administrative organization, Relative factors of Good Governance.

1.บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยที่ผ่านมากล่าวได้ว่าประสบความสำเร็จหลายประการไม่ว่าจะเป็น ด้าน เศรษฐกิจและด้านสังคม พิจารณาได้จากความความเจริญทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สาธารณูปโภค ก่อให้เกิดความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตของประชาชน ส่งผลให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีความทันสมัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ก้าวเข้าสู่กระแสโลกาภิวัตน์อย่างเท่าทันกับประเทศอื่น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้น เป็นประชาชนที่ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะพัฒนาไปมากน้อยเพียงใดแต่ก็ยังประสบปัญหา เกิดภาวะวิกฤตต่างๆ ตามมามากมาย ได้แก่ วิกฤตทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิกฤติเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง (Asian financial crisis) (วิกิพีเดีย, 2556) พ.ศ. 2540 ในประเทศไทย สิ่งเหล่านี้ประชาชนจะต้องได้รับผลกระทบกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หน่วยงานภาครัฐจึงต้องมีวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้สอดคล้องกับภาวะวิกฤตดังกล่าว ทั้งโดยแรงกดดันจากกลุ่มองค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์กรการเงินระหว่างประเทศ (IMF) หรือแม้แต่ ธนาคารโลก (World Bank) โดยการปรับเปลี่ยนหลักและวิธีการบริหารราชการเพื่อเป็น

เครื่องมือในการบริหารงานในหน่วยงานภาครัฐ ให้มีประสิทธิภาพ และเกิดความสงบสุขของบ้านเมือง (พิศสมัย หมกทอง, 2554: 1) ซึ่งหากไม่ดำเนินการแล้วก็จะกระทบกับความเชื่อมั่นศรัทธาต่อภาพรวมของประเทศดังปรากฏให้เห็นในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2540 ที่สร้างความไม่ไว้วางใจจากนานาประเทศและองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากกลไกและการบริหารจัดการในประเทศของภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน มีความไม่เหมาะสมหลายประการเมื่อเผชิญกับสภาพแวดล้อม และกระแสโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่อ่อนแอ จึงนำไปสู่การพัฒนาที่ขาดความสมดุลและไม่ยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555)

ด้วยเหตุของการบริหารจัดการที่ไม่เหมาะสมของภาคส่วนต่างๆ ของสังคมไทย เช่น หลายหน่วยงานของรัฐใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือยและขาดความโปร่งใสในการดำเนินกิจการของรัฐ ระบบราชการขาดการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม กฎระเบียบต่างๆ ที่ยังล้าสมัยขาดความยืดหยุ่น ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจปฏิบัติราชการในทางมิชอบ ขาดจิตสำนึกต่อสาธารณะ รัฐวิสาหกิจขาดประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใส นำไปสู่ปัญหาการทุจริตคอร์ปชั่นที่รุนแรงในสังคมไทย ส่วนภาคเอกชนบริหารกิจการอย่างขาดความระมัดระวัง เช่น การปล่อยกู้แก่โครงการที่มีความเสี่ยงสูง การแสวงหากำไรโดยมิชอบ เป็นการทำลายความเข้มแข็งของภาคธุรกิจและเศรษฐกิจของชาติโดยส่วนรวม และนำมาซึ่งวิกฤติเศรษฐกิจของไทยในที่สุด ท่ามกลางกระแสการพัฒนาของเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองโลก ได้กดดันให้กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการเมือง ให้การบริหารจัดการภาครัฐและเอกชนเน้นความโปร่งใส ตรวจสอบได้ อีกทั้งการกระตุ้นให้การพัฒนาของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาเน้นการพัฒนาประเทศแบบพึ่งตนเองควบคู่กับการพัฒนาด้านอื่น จึงทำให้เกิดความตระหนักต่อการสร้างมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นและการกระจายอำนาจอย่างกว้างขวาง

ดังนั้น การแก้ไขปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจและการฟื้นฟูประเทศหลังประสบภาวะเศรษฐกิจอย่างรุนแรงที่ผ่านมา จึงมีความจำเป็นต้องแก้ปัญหาที่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยสภาวะแวดล้อมที่เอื้ออำนวยทั้งภายในและภายนอก เพื่อก่อให้เกิดธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance) หรือการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งเป็นที่นิยมใช้ในกระบวนการบริหาร การปฏิบัติทั้งของภาครัฐ และภาคเอกชนอย่างแพร่หลาย การบริหารจัดการที่ดีเป็นวิถีและกระบวนการบริหารจัดการที่แสดงถึงการยกระดับการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เพื่อภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร สามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการหรือผู้เกี่ยวข้องได้มากที่สุด และเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคม ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน มีความยุติธรรม มีความโปร่งใส และสร้างการมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นหลักที่ทำให้สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความรู้รักสามัคคีและรวมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศ เพื่อบรรเทาป้องกันหรือแก้ไข เยียวยาภาวะวิกฤตภัยอันตรายที่หากจะมีมาในอนาคต (บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ และบุญมี ลี, 2545: 47) ในภาคราชการได้เริ่มดำเนินการสร้าง “ธรรมาภิบาล” (Good Governance) ขึ้นอย่างมีระบบ โดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2542 ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2542 เป็นต้นมา โดยระเบียบนี้กำหนดให้ทุกหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการบริหารจัดการโดยยึดหลักการ 6 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า (พิศสมัย หมกทอง, 2554: 2)

อย่างไรก็ตามเพื่อให้ทางราชการได้ใช้คำว่า Good Governance ไปในแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการบัญญัติศัพท์รัฐศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน (ถวิลวดี บุรีกุล, 2546) ได้กำหนดให้แปลว่า “วิธีการปกครองที่ดี” ซึ่งสรุปความหมายในทางรัฐศาสตร์ หมายถึง การบริหารงานโดยประชารัฐ ซึ่งมีการส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงเป็นพหุภาคี และประสานการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ระหว่างองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชน ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน และความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่มีต่อประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใส เสมอภาค และเป็นธรรม

ในระยะหลัง ภาครัฐและในระบบราชการใช้คำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” เนื่องจากมีการออก มาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 (กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน, 2545) ซึ่งกำหนดว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี” และมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เพื่อขยายความวิธีการปฏิบัติการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและบังคับใช้จนถึงปัจจุบัน พระราช กฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดเป้าหมายการบริหาร ราชการตามพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ 7 ประการ ได้แก่ 1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน 2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อ ภารกิจของรัฐ 3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ 4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกิน ความจำเป็น 5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์ 6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ และ 7) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

ด้วยเหตุที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ให้จัดระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง 2) ระเบียบบริหารราชการส่วน ภูมิภาค และ 3) ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น การบริหารกิจการของรัฐจึงต้องขับเคลื่อนโดยระบบ บริหารราชการทั้ง 3 ส่วนดังกล่าว ดังนั้น การบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐจึงรวมถึงการบริหารราชการใน ส่วนกลาง อันได้แก่ กระทรวง ทบวงและกรม ราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัดและอำเภอ และราชการส่วน ท้องถิ่น ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและ เทศบาล ดังนั้น การบังคับใช้กฎหมายส่วนใหญ่ย่อมจะครอบคลุมส่วนราชการทั้ง 3 ส่วน ซึ่งอาจมีส่วน ปลีกย่อยตามบทบาทหน้าที่หรือตามที่กฎหมายเฉพาะกำหนดไว้ สำหรับราชการส่วนท้องถิ่นนั้น นับตั้งแต่การ ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในหมวด 9 ได้บัญญัติถึงการปกครองท้องถิ่น กล่าวถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น รวมถึงได้ปฏิรูปหลักการใหม่ๆ เพิ่มเติมในหลาย หมวดและหลายมาตรการ ประการที่สำคัญคือความเป็นอิสระในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ให้หลักประกัน ความเป็นอิสระของท้องถิ่นอย่างกว้างขวางโดยกำหนดให้เป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การ บริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง (สุภัทรมาส จริยเวชชีวัฒนา, 2547: 2)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐ จึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติตามพระ ราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ตามที่กระทรวงมหาดไทย กำหนด ตามมาตรา 52 ของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ได้กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำ หลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามแนวพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องมีหลักเกณฑ์อย่างน้อย 2 หมวด คือ หมวด 5 การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน หมวด 7 การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของ ประชาชน โดยในปี 2547 กระทรวงมหาดไทยดูแลและให้ความช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ จัดทำหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จึงเป็นที่มาของ “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งต้องถือปฏิบัติ และในปี พ.ศ. 2548 กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามพระราชกฤษฎีกา หมวด

3 หมวด 4 หมวด 6 และหมวด 8 รวม 6 หมวด สำหรับหมวดที่ 2 กระทรวงมหาดไทยไม่ได้สั่งการให้ดำเนินการแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถกระทำได้ตามอำนาจหน้าที่ในส่วนที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย ซึ่งหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0892.42/ว435 ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2548

อย่างไรก็ตาม การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และส่งเสริม สนับสนุน การเสริมสร้าง ธรรมาภิบาลให้ประสบผลสำเร็จ จึงมีความจำเป็นต้องให้คนในองค์กรทั้งผู้บริหารซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้แทนจากประชาชน และข้าราชการหรือ พนักงาน ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจและ ตระหนักถึงความสำคัญของ ธรรมาภิบาล โดยทั้ง 3 ฝ่ายต้องมีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และเสริมสร้างให้ ทุกคนนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ตามเป้าหมาย 7 ประการ ดังนี้ คือ (1)เกิดประโยชน์สุขของ ประชาชน (2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ (4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น (5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ และ(7) มีการประเมินผลการ ปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกัน

3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 7 ด้านได้แก่ (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อ ภารกิจของรัฐ (3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ (4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกิน ความจำเป็น (5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ และ (7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่าง สม่ำเสมอ

2. การทบทวนวรรณกรรม

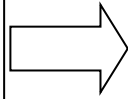
การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ การบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่า ทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร 7 ด้าน โดยนำมาประมวลเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ได้ดังภาพ ต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สภาพของผู้เกี่ยวข้อง

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ตำแหน่งงาน
5. รายได้ต่อเดือน
6. ระยะเวลาการปฏิบัติงานในการปฏิบัติงานหรือตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย



การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอ เมือง จังหวัดสมุทรสาคร 7 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการบริหารภารกิจเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน
2. ด้านการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ด้านการบริหารภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. ด้านการลดขั้นตอนปฏิบัติงาน
5. ด้านการปรับปรุงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. ด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน
7. ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานราชการอย่างสม่ำเสมอ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามที่สภาพแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครต่างกัน
2. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 7 ด้านได้แก่(1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ (4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น (5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ และ (7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ มีความสัมพันธ์กัน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Data) โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ได้แก่ ฝ่ายการเมือง 18 คน ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างประจำ 37 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ 68 คน และพนักงานจ้างทั่วไป 44 คนขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร รวมทั้งสิ้น 167 คน ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และใช้สถิติอนุมาน (inferential statistics) ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test one-way ANOVA และสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการจัดเก็บข้อมูลที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม(Questionnaire) มีลักษณะเป็นตัวเลขมาตราส่วนประมาณค่า (Numerical Rating Scale) 5 ระดับ โดยศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ พบว่าการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์(Testability of item-objective congruence index)ได้ค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ราย มีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 และผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟารวมทั้งฉบับ (Coefficient alpha) เท่ากับ 0.943 และในแต่ละข้อคำถามมีค่าอยู่ระหว่าง 0.941- 0.943 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง

4. ผลการวิจัย

4.1. การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 4.10 อยู่ในระดับมาก และถ้าพิจารณาในรายด้าน พบว่าด้านการบริหารกิจการเพื่อให้ประโยชน์สุขแก่ประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.20 อยู่ในระดับมาก รองลงมา ด้านการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.03 อยู่ในระดับมาก

4.2. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติงานหรือตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครไม่แตกต่างกัน ส่วนตำแหน่งงานที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน 4 คู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ฝ่ายการเมืองกับข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างตามภารกิจ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างประจำกับพนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป ส่วนที่เหลืออีก 2 คู่ ไม่แตกต่างกัน

4.3. ระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงถึงระดับต่ำ และมีทิศทางของความสัมพันธ์เป็นทิศทางเดียวกัน ดังตารางแสดงความสัมพันธ์ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 7 ด้าน

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร	1.ด้านการบริหารกิจการเพื่อให้ประโยชน์สุขแก่ประชาชน	2.ด้านการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.ด้านการบริหารภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจ	4.ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน	5.ด้านการปรับปรุงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	6.ด้านการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน	7.ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน
1.ด้านการบริหารกิจการเพื่อให้ประโยชน์สุขแก่ประชาชน	1	.793**	.518**	.503**	.522**	.466**	.467**
2.ด้านการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		1	.633**	.528**	.540**	.542**	.570**
3.ด้านการบริหารภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจ			1	.595**	.396**	.720**	.662**
4.ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน				1	.691**	.639**	.580**
5.ด้านการปรับปรุงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					1	.569**	.557**
6.ด้านการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน						1	.719**
7.ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน							1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 7 ด้านได้แก่ (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ (4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น (5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ และ(7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ มีความสัมพันธ์กันทุกคู่ รวม 21 คู่ ซึ่งค่า สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.793 ถึง 0.396

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป และอภิปรายผล

5.1.1. การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการบริหารจัดการเพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนดำเนินงานได้ดี การบริหารงานเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีประเมิณผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับแนวคิดของ พระปิยวัฒน์ ปิยสีโล (จักร์แต), (2554: 39-40) ที่กล่าวว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี คือการบริหารจัดการของประเทศหรือองค์กรภาคธุรกิจเอกชนและประชาสังคมให้มีการสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่สมดุล ซึ่งจะส่งผลให้สังคมดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสันติตลอดจนมีการใช้อำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินให้มีความแข็งแกร่งมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ มีความโปร่งใส ยุติธรรม และสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาประเทศชาติเป็นไปอย่างมั่นคง ยั่งยืน และมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพรรณ ภัคคีอุธรณ์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลคันนายาว ผลการศึกษาพบว่าภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับประสิทธิผลการปฏิบัติงาน เมื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทราบว่าธรรมาภิบาลสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลคันนายาวได้ โดยธรรมาภิบาลด้านที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า หลักความโปร่งใส และหลักการมีส่วนร่วม ส่วนด้านหลักนิติธรรม หลักความรับผิดชอบ และหลักคุณธรรมไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงาน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Morren, Tatiana (2001:56 อ้างใน พิศสมัย หมกทอง 2554:29) ที่กล่าวว่าปัจจุบันทั้งในด้านการศึกษาและวิชาชีพทางรัฐประศาสนศาสตร์ถือได้ว่า “Governance” หรือการจัดการปกครองเป็นกรอบแนวคิดที่สำคัญของการบริหารภาครัฐ ซึ่งมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญคือ การเน้นบทบาทของการบริหารภาครัฐ กรอบแนวคิด Governance เป็นประเด็นสำคัญในการศึกษาถึงความสัมพันธ์และความรับผิดชอบระหว่างรัฐกับประชาชน รัฐกับภาคเอกชนหรือกลุ่มทางสังคมที่เกิดการรวมตัวกันโดยสมัครใจ และรัฐกับประชาสังคม อีกทั้งองค์การสหประชาชาติหรือ United Nations (UN) ยังให้ความสำคัญกับธรรมาภิบาล เพราะเป็นหลักการพื้นฐานในการสร้างความเป็นอยู่ของคนในสังคมทุกประเทศให้มีการพัฒนา ที่เท่าเทียมกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การดำเนินการนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อกระจายอำนาจให้เกิดความโปร่งใส ธรรมาภิบาลคือการมีส่วนร่วมของ ประชาชนและสังคมอย่างเท่าเทียมกัน และมีคำตอบพร้อมเหตุผลที่สามารถชี้แจงกันได้ United Nations and Development Program (UNDP) ให้นิยามของคำว่าธรรมาภิบาลว่าหมายถึง การดำเนินงานของภาคการเมือง การบริหาร และภาคเศรษฐกิจที่จะจัดการกิจการของประเทศในทุกๆระดับ ประกอบด้วย กลไก กระบวนการ และสถาบันต่างๆ ที่ประชาชนและกลุ่มสามารถแสดงออกซึ่งผลประโยชน์ปกป้องสิทธิของตนเองตามกฎหมาย และแสดงความคิดเห็น ที่แตกต่างกันบนหลักการของการมีส่วนร่วม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบการส่งเสริมหลักนิติธรรม เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดลำดับความสำคัญทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ยืนอยู่บนความเห็นพ้องต้องกันทางสังคม

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ยังมุ่งเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับ Good Governance ต่อการพัฒนาระบบราชการไทยอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง โดยในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ.2555) ได้ผลักดันการสร้างระบบราชการไทยให้เป็นกลไกของรัฐที่สำคัญต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้วยการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย เพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะข้าราชการให้สามารถเรียนรู้ปรับตัวและตอบสนองต่อการ

เปลี่ยนแปลงในการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชนได้อย่างทันกาล ทั้งนี้ ต้องยึดมั่นในหลัก จริยธรรมและธรรมาภิบาลโดยการสร้างระบบธรรมาภิบาลสำหรับการกำกับดูแลตนเองที่ดี เพื่อให้เกิดความ โปร่งใสถูกต้อง เป็นธรรม การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติราชการบรรลุเป้าประสงค์ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและรักษาผลประโยชน์ของ ประเทศชาติ

5.1.2. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติงานหรือตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครไม่แตกต่างกัน ส่วน ตำแหน่งงานที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครแตกต่างกัน 4 คู่ ผลการวิจัยส่วนใหญ่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระธีระพงศ์ สุขเมธ (แช่เล่า) (2555: บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเรื่อง การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย พบว่า บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเวียงป่าเป้า มีความเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ บุคลากรต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัด เชียงรายพบว่า บุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และเขตพื้นที่ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้ง ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของพิศสมัย หมกทอง (2554) วิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ สำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ซึ่งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ บุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล และ (3) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ดำเนินการโดยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กับกลุ่มตัวอย่างคือบุคลากรของ สำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำนวน 265 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.965 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที่ (t - test) และค่าเอฟ (F - test) โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ ด้านหลักความคุ้มค่า พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมากทุกด้าน และ(2) การเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอก น้อย กรุงเทพมหานคร พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขต บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ด้านเพศไม่แตกต่างกัน

5.1.3. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าทรายอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 7 ด้านมีความสัมพันธ์กันทุกด้าน ระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงถึงระดับต่ำ และมี ทิศทางของความสัมพันธ์เป็นทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับแนวคิด ของ สมถวิล บุรีกุล และคณะ (2548: 8) ที่ ได้กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ควรประกอบด้วย (1)การทำงานอย่างมีหลักการ และความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้ (2) การทำงานที่มีความยุติธรรม มีจริยธรรม และมีประสิทธิภาพ (3) การ

ทำงานที่ให้ประชาชน ชุมชนมีส่วนร่วมหรือตระหนักในอำนาจของตัวเองใช้อำนาจเป็นธรรม และ(4)มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ อีกทั้งสอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่ได้กำหนดเป้าหมายการบริหารราชการตามพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้มี 7 ประการ คือ (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน ซึ่งได้แก่ การบริหารราชการที่สามารถตอบสนอง (responsiveness) ต่อความต้องการของประชาชนและพยายามมุ่งให้เกิดผลกระทบในเชิงบวก (positive impact) ต่อการพัฒนาชีวิตของประชาชน (2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ซึ่งได้แก่ การบริหารเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ (outcome) ตรงตามวัตถุประสงค์ (objective) ที่วางไว้โดยมีการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (result-based management) และการจัดทำข้อตกลงว่าด้วยผลงาน (performance agreement) ในทุกระดับ (3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ซึ่งได้แก่การบริหารที่จะต้องพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า (input) กับผลลัพธ์ (outcome) ที่เกิดขึ้นโดยมีการทำ cost-benefit analysis ให้สามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความคุ้มค่าของแผนงานหรือโครงการต่างๆ เทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งจัดระบบการวางแผนการทำงานและวัดผลงานของแต่ละบุคคล (individual scorecards) ที่เชื่อมโยงกับระดับองค์กร (organization scorecards) (4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น ซึ่งได้แก่ การกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานและการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (process simplification) และจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ (empowerment) เพื่อให้การปฏิบัติงานเสร็จสิ้นที่จุดบริการใกล้ตัวกับประชาชน รวมทั้งการปฏิบัติงานในรูปแบบ one-stop service (5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งได้แก่ การทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ และขั้นตอนทำงานใหม่อยู่เสมอ (process redesign) ซึ่งจำเป็นต้องทบทวนลำดับความสำคัญและความจำเป็นของแผนงานและโครงการทุกระยะ (program evaluation) การยุบเลิกส่วนราชการที่ไม่จำเป็นและการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์อยู่เสมอ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ ซึ่งได้แก่ การปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชน ผู้รับบริการเป็นหลัก โดยมีการสำรวจความต้องการของประชาชน (citizen survey) และความพึงพอใจของผู้รับบริการ (customer survey) ในหลากหลายวิธีและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำมาปรับปรุงการปฏิบัติราชการต่อไป และ (7) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งได้แก่ การตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง (internal control) ซึ่งจะช่วยให้สามารถผลักดันการปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้

5.2.1. ความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก แสดงว่าองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ควรยกระดับการบริหารจัดการที่ดีให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

5.2.2. ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ควรวางระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานให้เป็นรูปธรรม และมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งนำผลการประเมินไปพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 5.3.1. ควรวิจัยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามวัตถุประสงค์ของพระราชกฤษฎีกาเป็นรายข้อเพื่อให้สามารถกำหนดข้อคำถามได้จำเพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น และสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง
- 5.3.2. ควรวิจัยแรงจูงใจของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อความต้องการการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 5.3.3. ควรวิจัยความคาดหวังของประชาชนต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 5.3.4. ควรวิจัยบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในองค์การ

เอกสารอ้างอิง

- กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน.(2545). **พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545**. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2557, จาก <http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p9/M2>
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2546). ธรรมนูญ: หลักการเพื่อการบริหารรัฐกิจแนวใหม่. **วารสารสถาบันพระปกเกล้า**. ปี 2546 เล่มที่ 2. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2557, จาก <http://www.kpi.ac.th/wiki/index.php/ธรรมนูญ: หลักการเพื่อการบริหารรัฐกิจแนวใหม่>
- บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ และบุญมี ลี. (2545). **ตัวชี้วัดธรรมนูญ**. รายงานการวิจัย สถาบันพระปกเกล้า กรุงเทพมหานคร : ศรุสภาลาดพร้าว.
- พระปิยะวัฒน์ ปิยสีโล (จักร์แต). (2554). **การบริหารงานตามหลักธรรมนูญของเทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่**. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารจัดการคณะสงฆ์) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิมพ์พรรณ รักดีอุธรณ์. (2556). **ธรรมนูญกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลคันนายาว**. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกริก
- พิศสมัย หมกทอง (2554). **การบริหารงานตามหลักธรรมนูญของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร**. พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พระธีระพงศ์ ธีระปญโญ(จันทนา). (2556). **ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช**. พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- วิกิพีเดีย. (2556). **วิกฤตการณ์การเงินในเอเชีย พ.ศ. 2540**. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2557, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/วิกฤตการณ์การเงินในเอเชีย พ.ศ. 2540>.
- สมถวิล บุรีกุล และคณะ. (2548). **โครงการขยายผลเพื่อนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ระดับองค์กรไปสู่ภาคปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า.
- สุภัทรมาศ จริยเวชชีวัฒนา. (2547). **การบริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมนูญ: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านฉาง**. ปัญหาพิเศษปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559**. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2557, จาก <http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p9/M2>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2552). **คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)**. กรุงเทพมหานคร. พรีเมียร์ โปร